

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 75

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 martie 1994

SUMAR

	<u>Pagina</u>
R E P U B L I C Ă R I	
Ordonanța Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii publice	1—5
Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor	5—12

REPUBLICĂRI

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 9/1992 *) privind organizarea statisticii publice

În temeiul art. 107 alin. (3) din Constituția României și al Legii nr. 81/1992,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Activitatea organizată pentru culegerea, prelucrarea, analiza, difuzarea și constituirea fondului național de date statistice cu caracter social, demografic, economic, financiar, juridic, necesare elaborării politicii economice și aprecierii înlăptuirii ei, informării opiniei publice, elaborării cercetărilor științifice și prognozelor, fundamentării deciziilor guvernamentale și ale agenților economici, transmiterii de date statistice organismelor internaționale potrivit obligațiilor

asumate de statul român, precum și altor categorii de utilizatori interni și externi, se desfășoară cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe.

Art. 2. — (1) Statistica publică din România este organizată și coordonată de Comisia Națională pentru Statistică, organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Guvernului.

(2) Ordonanța privind organizarea statisticii publice se aplică tuturor persoanelor fizice și juridice care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, precum și persoanelor fizice și juridice române care își desfășoară activitatea pe teritoriul altor state.

*) Republicată în temeiul art. 1 pct. 2 alin. final din Legea nr. 11/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994.

Ordonanța Guvernului nr. 9/1992 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 25 august 1992.

Art. 3. — (1) Organizarea statisticii publice și desfășurarea activității organelor de stat specializate în acest domeniu se întemeiază pe principiile: autonomiei, confidențialității, transparenței, specializării, proporționalității și deontologiei statistice.

(2) Comisia Națională pentru Statistică este autorizată de Guvern să stabilească, în concordanță cu prevederile prezentei ordonanțe, sistemele de indicatori, nomenclatoarele, clasificările, metodologiile, tehnicile de înregistrare și prelucrare, publicarea și difuzarea datelor, astfel încât să se asigure deplina obiectivitate și realitate a cercetărilor și datelor statistice.

(3) Serviciile de statistică publică și personalul statistic au obligația să adopte pe parcursul întregii cercetări statistice — de la înregistrare până la publicare — măsuri de protecție a intereselor subiecților statistici (persoane fizice sau juridice) ce ar putea fi lezate prin divulgarea datelor referitoare la patrimoniul sau activitatea acestora, în concordanță cu prevederile din cap. II al prezentei ordonanțe.

(4) Serviciile de statistică publică au dreptul și obligația de a difuza datele de interes public, așa cum rezultă din cercetările statistice efectuate, fără o selecție prealabilă efectuată de pe poziții de interese ale Guvernului, partidelor politice, grupărilor etnice etc. În acest scop, serviciile de statistică publică sunt obligate să permită celor ce au un interes legitim cunoașterea metodologiilor, tehnicilor și metodelor folosite la elaborarea informațiilor statistice.

(5) Serviciile de statistică publică sunt obligate să limiteze volumul datelor statistice, culese de la subiecții statistici, la nivelul care se justifică prin obiectivul cercetărilor statistice.

(6) Serviciile de statistică publică și personalul statistic au obligația să asigure o corespondență optimă între cantitatea de informații individuale ce se solicită și cantitatea de informații prelucrate cu caracter generalizator ce se oferă utilizatorilor.

(7) Serviciile de statistică publică au datoria să facă cunoscut gradul de precizie sau de exactitate a rezultatelor, să garanteze că marja de incertitudine determinată de măsurători, studii, interpretări și analize statistice a fost luată în considerare pe tot parcursul de prelucrare și difuzare a datelor și să atragă atenția utilizatorilor, într-o formă larg accesibilă, asupra precauțiilor care trebuie avute în vedere. În cazul în care condițiile tehnice sau mijloacele necesare nu permit efectuarea unei cercetări, serviciile de statistică sunt îndreptățite să refuze efectuarea acesteia sau pot să reformuleze cerințele în raport cu posibilitățile reale, stabilind gradul de satisfacere a cerințelor inițiale.

Art. 4. — (1) Statistica publică în România se desfășoară în concordanță cu prevederile prezentei ordonanțe.

(2) Pentru asigurarea caracterului obiectiv, transparent și științific al metodologiilor, indicatorilor, nomenclatoarelor, clasificărilor și tehnicilor utilizate în activitatea de statistică, precum și al sistemului de

publicații se înființează Consiliul de Orientare a Activității de Statistică, în următoarea componență:

- 4 reprezentanți ai organismelor guvernamentale;
 - 4 personalități din învățământul superior de specialitate sau cercetare;
 - 3 reprezentanți ai organismelor sindicale;
 - 3 reprezentanți ai mijloacelor de informare în masă;
 - 2 reprezentanți ai patronatului;
 - 2 reprezentanți ai asociațiilor profesionale;
 - 1 reprezentant al asociațiilor pentru protecția consumatorilor;
 - 1 reprezentant al Băncii Naționale a României.
- Președintele Comisiei Naționale pentru Statistică este membru de drept.

(3) Membrii Consiliului de Orientare a Activității de Statistică sunt numiți de către primul-ministru pentru o perioadă de 2 ani, la propunerea organismelor și instituțiilor respective.

(4) Membrii Consiliului de Orientare a Activității de Statistică beneficiază de o indemnizație de participare la ședință, cu excepția reprezentanților administrației publice.

(5) Comisia Națională pentru Statistică este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de un vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat.

(6) Normele metodologice ale Consiliului de Orientare a Activității de Statistică sunt obligatorii pentru Comisia Națională pentru Statistică și aparatul său teritorial, pentru ministere, departamente, servicii publice, organe ale administrației publice locale, regii autonome, societăți comerciale, alți agenți economici de stat sau privați.

(7) Atribuțiile Comisiei Naționale pentru Statistică și ale Consiliului de Orientare a Activității de Statistică se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL II

Cercetările statistice

Art. 5. — Pentru asigurarea datelor și informațiilor necesare constituirii fondului național de date statistice, Comisia Națională pentru Statistică elaborează programe de cercetări statistice cuprinzând, în principal, următoarele secțiuni și domenii:

a) Teritoriul și împărțirea administrativă a țării: numărul județelor, municipiilor, orașelor și comunelor; suprafața țării și a unităților administrativ-teritoriale; clima și fenomenele meteorologice; formele principale de relief; principalele cursuri de apă, lacuri și bălți; lungimea frontierelor.

b) Populația: numărul și distribuția geografică a populației, structura pe naționalități, demografică și social-economică a populației, mișcarea naturală și migratorie a populației; familia.

c) Munca: populația activă și ocupată, șomajul; structura profesională și pe ramuri a populației ocupate; salarii.

d) Nivelul de trai al populației : veniturile, cheltuielile și consumul populației ; bunurile de folosință îndelungată din proprietatea populației ; puterea de cumpărare a veniturilor populației ; bugete de familie ; starea de nutriție a populației.

e) Agricultură și silvicultură : suprafața țării pe categorii de folosință ; suprafața agricolă, pe culturi ; producția agricolă vegetală, pe culturi ; numărul animalelor, pe specii și rase ; vânatul ; piscicultura ; producția animalieră ; dotarea agriculturii și gradul de mecanizare ; costurile de producție și eficiența, forța de muncă ; suprafața forestieră ; creșterea anuală a masei lemnoase ; regenerarea pădurilor.

f) Gospodărirea apelor.

g) Prospectarea și explorarea geologică : resursele și substanțele minerale utile și creșterea anuală a acestora ; volumul pe lucrări geologice ; costurile de producție ; eficiența activității geologice.

h) Protecția mediului înconjurător.

i) Industria și construcțiile : agenții economici și producția valorică și fizică ; balanțele materiale ; balanța resurselor și consumului de energie ; balanța energiei electrice ; costurile de producție și eficiența activității ; productivitatea muncii și utilizarea forței de muncă ; indicii producției industriale.

j) Transporturile și telecomunicațiile : numărul și capacitatea întreprinderilor, pe ramuri de transport ; rețelele de drumuri și căi ferate și gradul lor de modernizare ; parcul de mijloace de transport auto, feroviare, navale și aeriene ; volumul transporturilor ; costurile și eficiența în transporturi ; productivitatea muncii ; mijloacele de telecomunicații ; activitatea de poștă și telecomunicații.

k) Dotarea tehnică-edilitară și serviciile comunale : numărul locuințelor și gradul lor de confort ; rețelele stradale de alimentare cu apă ; de canalizare ; rețeaua și activitatea de transport orașenesc cu tramvaie, autobuze, metrou și taximetre ; salubritatea orașelor.

l) Comerțul interior, exterior și turismul : rețeaua unităților de comerț și turism ; volumul desfacerilor de mărfuri, pe grupe de produse ; cheltuielile comerciale și eficiența activității ; numărul turiștilor și volumul serviciilor prestate ; volumul importului și exportului, pe țări exportatoare și importatoare și pe produse ; balanța comerțului exterior, balanța de plăți externe.

m) Evoluția prețurilor : indicii prețurilor bunurilor și serviciilor de consum ale populației ; indicii prețurilor cu amănuntul ; indicii prețurilor cu ridicata ; în industrie : indicii prețurilor de deviz și al prețurilor investițiilor, indicii prețurilor produselor agricole ; indicii prețurilor din domeniul comerțului exterior ; indicii deflatori pentru agregatele componentelor sistemelor conturilor naționale ; studiul inflației.

n) Învățământ, cultură, artă : rețeaua de școli după gradul acestora, specialitate, limba de predare și repartizarea teritorială ; numărul elevilor, studenților și absolvenților pe sexe și tipuri de școli ; numărul cadrelor didactice ; gradul de cuprindere a populației în diferite forme de învățământ ; rețeaua unităților culturale și de artă și activitatea acestora.

o) Sănătatea publică și asistența socială : rețeaua unităților de asistență sanitară și socială și distribuția teritorială ; numărul și structura personalului medical ; activitatea unităților sanitare și a personalului medical ; starea de sănătate a populației.

p) Cercetarea științifică și progresul tehnologic : rețeaua unităților de cercetare științifică ; personalul ocupat în cercetarea științifică ; veniturile și cheltuielile pentru cercetare ; rezultatele cercetării științifice, brevete, patente.

r) Statistica conturilor naționale : tabloul de ansamblu al economiei naționale ; balanța legăturilor dintre ramuri ; investițiile și formarea brută a capitalului, consumul final ; averea națională.

s) Finanțele publice : veniturile și cheltuielile statului ; veniturile și cheltuielile populației ; circulația bănească ; mișcarea capitalurilor ; operațiuni de bursă ; operațiuni C.E.C. ; asigurări de bunuri și persoane.

t) Justiția : rețeaua și activitatea unităților de justiție, procuratură și notariate de stat ; numărul și natura cauzelor civile, penale și contravenționale.

u) Electoratul : numărul populației cu drept de vot și numărul votanților, numărul voturilor și al reprezentanților aleși în Parlamentul țării, pe formațiuni politice ; rezultatele alegerilor locale.

Art. 6. — Cercetările statistice se efectuează lunar, trimestrial, anual sau la alte periodicități, în funcție de necesitatea informațiilor, natura indicatorilor și posibilitățile de organizare și efectuare ; periodicitățile se corelează cu practica statistică internațională.

Art. 7. — Programul anual al cercetărilor statistice se avizează de către Consiliul de Orientare a Activității de Statistică și se dă publicității, după aprobarea sa de către Guvern.

CAPITOLUL III

Culegerea datelor statistice

Art. 8. — Serviciile de statistică publică au dreptul — în baza și cu respectarea prevederilor din prezenta ordonanță — să solicite și să primească datele și informațiile statistice de la toate persoanele fizice și juridice care se află, dețin capital sub orice formă sau desfășoară o activitate de orice fel pe teritoriul României și de la toate persoanele de cetățenie română cu domiciliul în România, care se află sau desfășoară activitate pe teritoriul altor țări.

Art. 9. — (1) Persoanele juridice — regii autonome, societăți comerciale, servicii publice, organisme guvernamentale — sunt obligate să furnizeze serviciilor de statistică publică, la termenele, periodicitățile și în forma solicitată, datele statistice în conformitate cu metodologia cuprinsă în instrucțiunile emise de Comisia Națională pentru Statistică în baza prezentei ordonanțe. Sunt supuse acestor prevederi toate organismele statului, inclusiv cele militare și de ordine publică, în ceea ce privește activitatea economică.

(2) Persoanele fizice sunt obligate să furnizeze serviciilor de statistică publică datele personale și cele privind gospodăria și activitatea economică, necesare efectuării recensămintelor, anchetelor și sondajelor statistice; nu fac obiectul prezentei prevederi convingerile ideologice, apartenența politică, cazierul judiciar și viața intimă.

(3) Serviciile de statistică publică sunt autorizate să efectueze, prin aparatul propriu, cercetări statistice prin culegerea directă a datelor statistice privind fenomenele economice și sociale, persoanele juridice fiind obligate să permită, în baza unei împuterniciri exprese, accesul personalului statistic în unitățile respective și la documentele de evidență corespunzătoare.

(4) Pentru asigurarea calității datelor statistice comunicate serviciilor de statistică publică, personalul acestora are dreptul să verifice modul de determinare a datelor respective și corespondența lor cu evidențele deținătorilor de date primare, iar în cazul constatării unor abateri, au obligația să încheie procese-verbale de constatare și să aplice prevederile din cap. VI al prezentei ordonanțe.

Art. 10. — (1) Cercetarea fenomenelor și proceselor economico-sociale se efectuează, după caz, prin: înregistrări statistice curente; cercetări statistice specifice; cercetări statistice selective; recensăminte, microrecensăminte, sondaje și anchete statistice.

(2) Pentru completarea surselor de date necesare, serviciile de statistică publică au acces la evidențele administrative deținute de serviciile publice (bilanțuri contabile, documente de impozitare, registre agricole, registre comerciale, registre de evidență a populației și altele), cu respectarea regimului de confidențialitate a acestora.

Art. 11. — Cercetările statistice de interes național, de tipul recensămintelor populației, locuințelor, clădirilor, întreprinderilor, animalelor, patrimoniului, se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 12. — Activitatea de culegere a datelor statistice se efectuează utilizând purtătorii de informații, nomenclatoarele, clasificările și metodele stabilite de Comisia Națională pentru Statistică în urma consultării ministerelor și organelor guvernamentale interesate.

Art. 13. — (1) Culegerea de date statistice de la persoane fizice sau juridice de către alte organe în afara serviciilor de statistică publică se poate realiza numai în următoarele situații:

a) de către ministere și alte organisme guvernamentale, pentru nevoi proprii, de la persoanele juridice și fizice din domeniul lor de activitate, iar de către serviciile publice, cu avizul Comisiei Naționale pentru Statistică referitor la oportunitatea acțiunii și corectitudinea metodelor statistice utilizate;

b) de către ministere, alte organisme guvernamentale, servicii publice, institute de cercetări, pentru nevoi naționale — pe bază de delegare de autoritate din partea Comisiei Naționale pentru Statistică, în situația în care cercetările respective au un caracter specific de servicii și în lipsa capacității de execuție a serviciilor de statistică publică;

c) de către orice serviciu public sau privat, ori persoană particulară, cu acordul subiecților (agenți economici, servicii publice sau persoane fizice) de la care se culeg datele;

d) de către Ministerul Apărării Naționale, în condițiile prevăzute de art. 13 din Legea nr. 41/1990.

(2) Pentru domeniile de cercetare statistică specifice aflate în competența ministerelor de resort, cum sunt: statistica judiciară, statistica sanitară, statistica financiară, statistica șomajului, statistica mediului înconjurător, ministerele respective au obligația de a transmite Comisiei Naționale pentru Statistică, pe bază de convenții bilaterale, datele centralizate ce urmează să fie incluse în fondul național de date statistice, în publicațiile statistice sau transmise organismelor internaționale.

CAPITOLUL IV

Confidențialitatea datelor statistice

Art. 14. — Serviciile de statistică publică, personalul cuprins în activitatea de statistică, persoanele oficiale sau serviciile publice, care, potrivit statutului lor legal, iau cunoștință de conținutul datelor statistice sunt obligate să asigure confidențialitatea acestora, după cum urmează:

a) datele statistice referitoare la persoanele juridice își păstrează gradul de confidențialitate stabilit de către emitent; aceste date vor putea fi utilizate numai în scopurile statistice pentru care au fost culese și prelucrate și nu vor putea servi ca probă în justiție sau la stabilirea unor drepturi sau obligații pentru unitățile la care se referă;

b) datele statistice agregate pentru trei sau mai multe persoane juridice își pierd caracterul stabilit de emitent, dacă datele, astfel obținute, nu mai permit identificarea datelor individuale și dobândesc gradul de confidențialitate stabilit de către serviciile de statistică publică potrivit reglementărilor după care acestea se conduc;

c) datele statistice individuale referitoare la persoanele fizice și gospodăriile acestora au caracter confidențial în toate cazurile, neputând fi comunicate altor persoane fizice sau juridice și nu pot fi utilizate în alte scopuri decât cele statistice.

CAPITOLUL V

Accesul la datele statistice

Art. 15. — (1) Datele și informațiile statistice prezintă un bun național, accesibil Parlamentului, organismelor guvernamentale, serviciilor publice, unităților de cercetare științifică, agenților economici, cadrelor didactice, cercetătorilor, studenților și altor categorii de populație care dovedesc că au un interes legitim.

(2) Datele centralizate obținute pe baza înregistrărilor cuprinse în programele de cercetări statistice ale serviciilor de statistică publică vor fi puse la dispoziția organismelor guvernamentale în mod gratuit și vor fi publicate periodic sau la sfârșitul cercetărilor, prin grija Comisiei Naționale pentru Statistică, în volume și structuri cât mai largi, posibile, pentru a satisface nevoile de informare ale populației.

(3) Datele și informațiile statistice analitice, rezultate din cercetările statistice efectuate, pot fi comunicate utilizatorilor pe baza cererilor motivate ale acestora, autorizate de conducătorii serviciilor de statistică publică și cu respectarea principiilor privind confidențialitatea datelor cuprinse în cap. IV al prezentei ordonanțe.

Art. 16. — Comisia Națională pentru Statistică asigură, gratuit sau cu plată, difuzarea datelor și informațiilor către diferitele categorii de utilizatori prin publicare, acces la rezultatele cercetărilor și acces direct la banca de date statistice, în condițiile specifice ale protecției datelor și ale confidențialității informațiilor.

Art. 17. — Serviciile de statistică publică sunt autorizate să realizeze cercetări statistice în afara celor cuprinse în programele lor, la cererea unor beneficiari interni sau externi, pe bază de contract cu plată și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe privind confidențialitatea datelor. În același mod se pot oferi informații, date statistice și studii pe baza cercetărilor cuprinse în programele serviciilor statistice, dacă acestea necesită prelucrări suplimentare. Din veniturile astfel obținute se acoperă cheltuielile efectuate pentru realizarea lucrărilor respective, diferența fiind vărsată la bugetul de stat.

CAPITOLUL VI

Obligații și sancțiuni

Art. 18. — Persoanele juridice sunt obligate să organizeze evidența activității pe care o desfășoară, astfel încât să poată determina și comunica serviciilor de statistică publică datele în forma și la termenele stabilite prin normele emise în baza prezentei ordonanțe.

Art. 19. — (1) Refuzul, întârzierea transmiterii datelor statistice, comunicarea de date eronate sau incomplete, refuzul de a prezenta organelor de control statistic materialele și evidențele necesare verificării datelor statistice, neaplicarea măsurilor dispuse de organele de control statistic constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100.000 lei la 500.000 lei.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se constată și amenziile se aplică de către personalul Comisiei Naționale pentru Statistică anume imputernicit pentru aceasta.

(3) Dispozițiile privind contravențiile prevăzute în prezentul articol se completează cu prevederile Legii privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

(4) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării acestuia, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost săvârșită contravenția.

Art. 20. — Încălcarea cu vinovăție a prevederilor prezentei ordonanțe de către personalul serviciilor de statistică publică atrage după sine răspunderea disciplinară, administrativă, civilă, contravențională sau penală, după caz, a persoanelor vinovate.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 21. — Salariații serviciilor de statistică publică și agenții statistici folosiți la efectuarea de recensăminte și alte cercetări statistice se bucură, pe tot timpul îndeplinirii acestei activități, de protecția legii, fiind socotiți ca îndeplinind o funcție ce implică exercițiul autorității de stat.

Art. 22. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României. La aceeași dată se abrogă Decretul nr. 152/1970, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 21/1992 *) privind protecția consumatorilor

În temeiul art. 107 alin. (3) din Constituția României și al Legii nr. 81/1992,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Statul, prin mijloacele prevăzute de lege, protejează cetățenii în calitatea lor de consumatori, asigurând cadrul necesar accesului neîngrădit la produse și servicii, informării lor complete despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării

drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice împotriva unor practici abuzive, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe se înțelege :

— *calitate* : ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu care îi conferă acestuia aptitudinea de a satisface necesitățile exprimate sau implicite ;

*) Republicată în temeiul art. 1 pct. 6 alin. final din Legea nr. 11/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994.

Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 28 august 1992.

— *consumator* : persoană fizică care dobândește, utilizează ori consumă, ca destinatar final, produse obținute de la agenți economici sau care beneficiază de servicii prestate de aceștia ;

— *agent economic* : orice persoană fizică sau juridică care produce, importă, transportă, depozitează sau comercializează produse ori părți din acestea, ori prestează servicii ;

— *produs* : bun material destinat consumului sau utilizării finale individuale sau colective ;

— *serviciu* : activitate, alta decât cea din care rezultă produse, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor ;

— *declarație de conformitate* : declarație făcută de către un agent economic, prin care acesta informează, pe proprie răspundere, asupra faptului că un produs sau un serviciu este conform unei norme sau altui document specificat ;

— *termen de garanție* : limita de timp, stabilită de către producător, în cadrul căreia produsul achiziționat trebuie să-și păstreze caracteristicile calitative prescrise, iar cumpărătorul are dreptul la remediere sau înlocuirea gratuită a acestuia, dacă deficiențele nu-i sunt imputabile ; perioada de garanție curge de la data dobândirii produsului de către consumator ;

— *termen de valabilitate* : limita de timp, stabilită de către producător, în care produsul poate fi consumat și în care acesta trebuie să-și mențină caracteristicile calitative prescrise, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și consum ;

— *durata medie de utilizare* : intervalul de timp, stabilit în documentele tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căreia produsele, altele decât cele cu termen de valabilitate, trebuie să-și mențină caracteristicile calitative prescrise, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare ;

— *viciu ascuns* : deficiența calitativă a unui produs livrat sau serviciu prestat care, existând în momentul predării ori executării, nu a fost cunoscut și nici nu putea fi cunoscut de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare.

Art. 3. — Principalele drepturi ale consumatorilor sunt :

a) de a fi protejați împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le afecteze drepturile și interesele legitime ;

b) de a fi informați complet, corect și precis asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu

acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum și de a fi educați în calitatea lor de consumatori ;

c) de a avea acces la piețe care le asigură o gamă variată de produse și servicii de calitate ;

d) de a fi despăgubiți pentru prejudiciile generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, folosind în acest scop mijloacele prevăzute de lege ;

e) de a se organiza în asociații pentru protecția consumatorilor, în scopul apărării intereselor lor.

CAPITOLUL II

Protecția vieții, sănătății și securității consumatorilor

Art. 4. — Se interzice comercializarea de produse sau prestarea de servicii care, utilizate în condiții normale, pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Art. 5. — Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate stabilit.

Se interzice producerea sau comercializarea produselor falsificate sau contrafăcute.

Art. 6. — Guvernul, prin organismele sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, când situația o impune, cu privire la :

a) fabricarea, importul, conservarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportul, depozitarea, pregătirea pentru vânzare și vânzarea produselor ;

b) furnizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor, în condiții optime, în mod deosebit a celor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Normele și reglementările se referă la grupe de produse și servicii care, anual, sunt nominalizate și actualizate de către Guvern, dacă acest lucru se impune.

Art. 7. — Agenții economici sunt obligați :

a) să comercializeze numai produse și servicii testate și certificate conform normelor legale și care respectă condițiile calitative prevăzute în contracte, astfel încât acestea să nu afecteze viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ;

b) să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață sau de la beneficiari produsele la care organismele abilitate de lege sau specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor calitative prescrise sau care ar putea afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor ;

c) să anunțe, imediat, existența pe piață a oricărui produs de care au fost informați că a afectat sau poate afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ;

d) să asigure condiții igienico-sanitare în producție, pe timpul transportului, depozitării și desfacerii, conform normelor sanitare în vigoare.

CAPITOLUL III

Protecția intereselor economice ale consumatorilor

Art. 8. — Guvernul adoptă reglementări specifice în scopul prevenirii și combaterii practicilor ce dăunează intereselor economice ale consumatorilor.

Art. 9. — În relațiile cu consumatorii, agenții economici au obligația de a se comporta în mod corect și de a nu folosi practici comerciale abuzive.

Art. 10. — Drepturile consumatorilor, la încheierea contractelor, sunt :

a) libertatea de a lua decizii, la achiziționarea de produse și servicii, fără a li se impune în contracte clauze care pot favoriza folosirea unor practici abuzive în vânzare, de natură a influența opțiunea acestora ;

b) de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile calitative și condițiile de garanție, indicarea exactă a prețului sau tarifului, precum și stabilirea cu exactitate a condițiilor de credit și a dobânzilor ;

c) de a fi exonerati de plata produselor și serviciilor care nu au fost solicitate și acceptate ;

d) de a fi despăgubiți pentru daunele provocate de produsele sau serviciile care nu corespund clauzelor contractuale ;

e) de a li se asigura service-ul necesar și piese de schimb pe toată durata medie de utilizare a produsului, stabilită în documentele tehnice normative sau declarată de către producător ori convenită de părți ;

f) de a plăti, pentru produsele sau serviciile de care beneficiază, sume stabilite cu exactitate, în prealabil ; majorarea prețului stabilit inițial este posibilă numai cu acordul consumatorului.

Art. 11. — Produsele și serviciile oferite consumatorilor se măsoară cu mijloace de măsurare și control adecvate, verificate metrologic, potrivit reglementărilor legale.

Art. 12. — Consumatorii au dreptul de a pretinde agenților economici remedierea sau înlocuirea gratuită a produselor și serviciilor obținute, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate. După expirarea acestui termen, consumatorii pot pretinde remedierea sau înlocuirea produselor care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost realizate, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata medie de utilizare a acestora.

Art. 13. — Remedierea deficiențelor apărute în cadrul termenului de garanție la produsele de larg consum, inclusiv a celor de folosință îndelungată, și care nu sunt imputabile consumatorilor, se face într-un termen maxim, stabilit de către organul administrației publice abilitat să îndeplinească politica de protecție

a consumatorului ; pentru celelalte produse, termenul de remediere va fi cel stabilit prin contract.

În cazul unor vicii ascunse, termenul maxim stabilit la alineatul precedent curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate de un organism tehnic neutru.

Art. 14. — În cazul produselor la care timpul de nefuncționare din cauza deficiențelor apărute în cadrul termenului de garanție depășește 10% din acest termen, precum și în cazul produselor alimentare, farmaceutice sau cosmetice care prezintă abateri față de caracteristicile calitative prescrise, vânzătorul este obligat, la cererea consumatorului, să le înlocuiască sau să restituie contravaloarea acestora.

Timpul de nefuncționare, menționat la alineatul precedent, prelungește în mod corespunzător termenul de garanție și curge din momentul sesizării vânzătorului până la aducerea produsului în stare de utilizare normală.

Art. 15. — Restituirea contravalorii sau înlocuirea produsului achiziționat ori a serviciului prestat se face imediat după constatarea imposibilității folosirii acestuia, dacă această situație nu este imputabilă consumatorului.

Art. 16. — Consumatorul poate solicita plata unor despăgubiri, potrivit clauzelor contractuale sau dispozițiilor legale, în cazul remedierii ori al înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare.

Art. 17. — Vânzătorul asigură toate operațiunile necesare repunerii în funcțiune, înlocuirii produselor ori remedierii serviciilor reclamate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate, respectiv pentru vicii ascunse în cadrul duratei medii de utilizare, precum și a celor ocazionate de transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora ; vânzătorul suportă și cheltuielile legate de acestea, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător.

CAPITOLUL IV

Informarea și educarea consumatorilor

Art. 18. — Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor oferite de către agenții economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate.

Art. 19. — Informarea consumatorilor despre produsele oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și aracteristici ale acestora, care se înscriu la vedere, după caz, pe produs, etichetă, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea care însoțesc produsul, în funcție de natura acestuia.

Art. 20. — Informațiile trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara de origine a produsului.

Informațiile trebuie să fie complete, corecte, precise și explicite și să cuprindă denumirea produsului, marca producătorului, cantitatea, prețul, termenul de garanție sau de valabilitate și, după caz, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, eventualele aditivi sau ingrediente folosiți, eventualele riscuri previzibile, contraindicații și modul de utilizare, de manipulare, de conservare sau de păstrare, precum și alte caracteristici ale diferitelor categorii de produse; la produsele alimentare preambalate se menționează și valoarea nutritivă.

Produsele de folosință îndelungată sunt însoțite și de „declarație de conformitate”, „certificat de garanție” și, după caz, „carte tehnică” ori „instrucțiuni de folosire”, redactate în limba română, care cuprind principalele caracteristici ale produsului, condițiile de instalare, exploatare, întreținere, data fabricației, termenul de garanție și eventualele riscuri ce pot apărea în urma nerespectării instrucțiunilor.

Fac excepție de la prevederile alineatelor precedente mărcile de fabrică sau de comerț, denumirile de firme ori societăți comerciale, denumirea produselor tipice cunoscute publicului larg, precum și termenii străini utilizați în mod curent și care se găsesc în dicționare uzuale.

Pentru produsele din import, textul în limba română poate fi completat cu traduceri în una sau mai multe limbi străine care vor fi stabilite de către Guvern.

Art. 21. — Informațiile referitoare la serviciile prestate trebuie să cuprindă categoria calitativă a serviciului, timpul de realizare, termenul de garanție, tariful, riscurile previzibile și, după caz, declarația de conformitate

Art. 22. — Agenții economici sunt obligați să demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționalitatea produselor ce urmează a fi vândute; la lansarea pe piață a produselor, aceștia sunt obligați să efectueze demonstrații de utilizare.

Art. 23. — Obligația de a informa pe consumator potrivit art. 19, 20, 21 și 22 nu poate fi înlăturată prin invocarea secretului comercial sau profesional.

Art. 24. — Se interzice prezentarea prin publicitate — în prospecte, cataloage, prin mass-media și altele — a altor valori ale parametrilor ce caracterizează produsele sau serviciile, altele decât cele efectiv realizate.

Art. 25. — Prețurile și tarifele trebuie afișate, în mod vizibil și într-o formă neechivocă, ușor de citit

Art. 26. — Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri autorizate. Este obligatorie afișarea, în mod vizibil, a denumirii firmei și a numărului autorizației acesteia.

Art. 27. — Produsele livrate în vrac se măsoară cu mijloace de măsurare legale adecvate, în prezența cumpărătorului. Indicațiile mijloacelor de măsurare trebuie să fie ușor de citit și la vederea cumpărătorului.

CAPITOLUL V

Organe ale administrației publice pentru protecția consumatorilor

Art. 28. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat Guvernului, coordonează și realizează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor.

Art. 29. — Atribuțiile și modul de organizare și funcționare a Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, precum și relațiile dintre acesta și alte organisme competente în domeniu se stabilesc de către Guvern.

Guvernul poate stabili atribuții în domeniul protecției consumatorilor și pentru alte organe de specialitate ale administrației publice centrale și, respectiv, pentru unele servicii publice ale ministerelor și ale altor autorități ale administrației publice centrale organizate în județe și în municipiul București.

Taxele ce se percep de către organele administrației publice cu rol în domeniul protecției consumatorilor se stabilesc conform legii, iar tarifele pentru încercările efectuate în laboratoare proprii sau subordonate, conform actelor normative în vigoare.

Art. 30. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor — în baza consultării cu alte organisme interesate ale administrației publice centrale și locale, cât și cu cele neguvernamentale — elaborează reglementări referitoare la modalitățile concrete de colaborare și sprijinire reciprocă și le propune spre aprobare Guvernului.

CAPITOLUL VI

Asociațiile pentru protecția consumatorilor

Art. 31. — În sensul prezentei ordonanțe, *asociațiile pentru protecția consumatorilor* sunt considerate acele asociații constituite, conform legii, ca persoane juridice și care — fără a urmări realizarea de profit pentru membrii lor — au ca unic scop apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor sau ale consumatorilor în general.

Art. 32. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor pot fi parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor și în care organele administrației publice sunt reprezentate, dacă îndeplinesc condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 33. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor care apără drepturile și interesele legitime ale consumatorilor în general sunt, de drept, parteneri sociali cu organismele consultative prevăzute în prezenta ordonanță, dacă :

a) au cel puțin 3.000 membri și filiale în cel puțin 5 județe ;

b) sunt organizate astfel :

— la nivel local, se constituie ca asociație ;

— la nivel județean, se constituie în federație de asociații provenind din cel puțin 5 localități din județ ;

— la nivel central, se constituie în confederație ; confederația se formează din cel puțin 10 federații care, pe ansamblu, însumează cel puțin 2.000 membri ai asociațiilor.

Art. 34. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor care sunt constituite în scopul apărării intereselor numai ale membrilor lor pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor și în care organele administrației publice sunt reprezentate, numai dacă au cel puțin 800 membri.

Art. 35. — După constituire, asociațiile pentru protecția consumatorilor vor solicita luarea lor în evidență de către organul administrației publice pentru protecția consumatorilor de nivel central sau local, după caz.

Art. 36. — Personalul de conducere și salariații organelor administrației publice cu atribuții pe linia protecției consumatorilor nu au dreptul de a deține funcții în organele de conducere ale asociațiilor pentru protecția consumatorilor.

Art. 37. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor sunt consultate de către organismele administrației publice, potrivit competențelor, la elaborarea dispozițiilor și procedurilor cu caracter general și a altor lucrări care au ca scop protecția consumatorilor, cu privire la :

a) cunoașterea cerințelor consumatorilor privind sortimentele, calitatea și cantitatea produselor și serviciilor ;

b) formarea unei atitudini corecte a agenților economici angajați în producerea și comercializarea produselor și prestarea serviciilor, față de calitatea acestora ;

c) prevenirea practicilor comerciale abuzive și a publicității de natură a afecta drepturile și interesele legitime ale consumatorilor.

Art. 38. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor au dreptul :

a) de a fi sprijinite logistic de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor ;

b) de a primi subvenții de la bugetul de stat prin intermediul Oficiului pentru Protecția Consumatorilor ;

c) de a solicita autorităților competente luarea de măsuri în vederea opririi producției sau a retragerii de pe piață a produselor sau serviciilor care nu asigură nivelul calitativ prescris în documentele stabilite de lege sau care pun în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ;

d) de a solicita realizarea de produse și servicii în condiții speciale, în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor handicapați sau de vârstă a treia ;

e) de a fi consultate cu ocazia elaborării standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor ;

f) de a solicita și de a obține informații asupra prețului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natură a ajuta la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora ;

g) de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra deficiențelor de calitate a produselor și serviciilor, precum și asupra consecințelor vătămătoare ale acestora pentru consumatori ;

h) de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor ;

i) de a solicita, pe cheltuiala lor, laboratoarelor acreditate efectuarea de analize și încercări ale produselor destinate consumatorilor și de a publica rezultatele ;

j) de a iniția acțiuni proprii, în vederea identificării cazurilor în care agenții economici nu respectă drepturile consumatorilor prevăzute de lege, și de a sesiza, în cadrul unei proceduri de urgență, organele de specialitate ale administrației publice abilitate să acționeze în domeniul protecției consumatorilor ;

k) de a putea participa la acțiuni de supraveghere pe piață, împreună cu organele administrației publice abilitate să acționeze în domeniul protecției consumatorilor.

CAPITOLUL VII

Organisme consultative

Art. 39. — La nivel central și local — județ, oraș, comună — se constituie câte un consiliu consultativ pentru protecția consumatorilor. Acesta are caracter consultativ și asigură, la nivelurile respective, cadrul informațional și organizatoric necesar :

a) stabilirii și aplicării politicii de protecție a consumatorilor ;

b) corelării acțiunilor diverselor organisme ale administrației publice cu cele ale organizațiilor neguvernamentale care au rol în realizarea protecției consumatorilor.

Art. 40. — Consiliul consultativ pentru protecția consumatorilor este format din :

a) reprezentanți ai tuturor organelor administrației publice care au competențe cu caracter general sau special în domeniul protecției consumatorilor și au structuri organizatorice la nivelul respectiv ;

b) prefect sau primar, după caz, sau reprezentanți ai acestora ;

c) reprezentanți ai asociațiilor pentru protecția consumatorilor ;

d) reprezentanți ai altor organisme, după caz.

Art. 41. — Guvernul stabilește, în mod concret, componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ pentru protecția consumatorilor, pe fiecare nivel în parte.

CAPITOLUL VIII

Protecția juridică

Art. 42. — Agenții economici răspund pentru orice deficiență privind calitatea produselor sau serviciilor, apărută în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate a acestora, și care nu este imputabilă consumatorului, precum și pentru eventualele vicii ascunse constatate pe durata medie de utilizare, care nu permit folosirea de către consumator a produsului sau serviciului potrivit scopului pentru care acesta a fost realizat și achiziționat sau care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Răspunderea se menține și în cazul în care livrarea produselor sau prestarea serviciilor se face în mod gratuit sau cu preț redus, ori dacă acestea se comercializează ca piese de schimb, se închiriază sau se distribuie sub alte forme.

Art. 43. — Acțiunile în justiție îndreptate de către asociațiile pentru protecția consumatorilor, prevăzute la art. 33 și 34 din prezenta ordonanță, împotriva agenților economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor sunt scutite de taxe de timbru.

Art. 44. — Ministerul Public poate interveni în acțiunile civile introduse, în care sunt implicate interesele consumatorilor.

CAPITOLUL IX

Sancțiuni

Art. 45. — Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 46. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate infracțiuni, următoarele fapte :

a) comercializarea produselor care au standarde românești obligatorii referitoare la protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, fără ca acestea să fie certificate conform actelor normative în vigoare ;

b) omiterea anunțării de către agenții economici, conform art. 7 lit. c) din prezenta ordonanță, a autorităților publice competente ;

c) comercializarea produselor sau prestarea serviciilor fără elementele de identificare prevăzute la art. 19—22 din prezenta ordonanță sau cu caracteristici calitative neconforme celor prescrise ;

d) prezentarea prin publicitate — în prospecte, cataloage, prin mass-media și altele — a altor valori ale parametrilor ce caracterizează produsele sau serviciile, altele decât cele efectiv realizate ;

e) păstrarea, depozitarea sau transportul produselor destinate comercializării în condiții care nu asigură menținerea caracteristicilor calitative ale acestora dacă, în acest fel, acestea ar periclita viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ;

f) comercializarea produselor la care s-au constatat abateri de la caracteristicile tehnico-calitative prescrise, de natură a afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor, pentru care organele de control abilitate au dispus oprirea comercializării acestora ;

g) împiedicarea, sub orice formă, de către agentul economic sau de către oricare altă persoană, a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor și supravegherea calității produselor și serviciilor de a-și exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor ce pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ;

h) folosirea practicilor abuzive la vânzarea produselor și prestarea serviciilor, prevăzute la art. 9 și art. 10 din prezenta ordonanță, altele decât cele menționate la art. 1 lit. c) și k) din Legea nr. 12/1990, republicată ;

i) neasigurarea activității de service și a pieselor de schimb necesare întreținerii sau reparării, conform prevederilor art. 10 lit. e) din prezenta ordonanță ;

j) neremedierea în termenul stabilit la art. 13 sau remedierea necorespunzătoare a deficiențelor constatate la produsele vândute sau serviciile prestate ;

k) refuzul înlocuirii produselor sau restituirii contravalorii acestora sau a serviciilor necorespunzătoare, în cazurile prevăzute de prezenta ordonanță.

Art. 47. — Contravențiile prevăzute la art. 46 lit. a) și b) se sancționează cu închisoare contravențională de la 3 luni la 6 luni sau cu amendă de la 100.000 lei la 1.000.000 lei, cele de la lit. c)—g), cu închisoare contravențională de la 15 zile la 2 luni sau cu amendă de la 50.000 lei la 500.000 lei, iar cele de la lit. h)—k), cu amendă de la 25.000 lei la 250.000 lei.

Nerespectarea prevederilor art. 5 alin. 1, precum și ale art. 25 din prezenta ordonanță se sancționează conform art. 2 lit. a) din Legea nr. 12/1990, republicată.

Art. 48. — La stabilirea sancțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță vor fi considerate circumstanțe agravante următoarele împrejurări în legătură cu faptele și persoanele prejudiciate în mod nemijlocit :

a) sunt comise în timpul unei calamități ;

b) determină daune individuale sau colective importante ;

c) victimele sunt persoane sub 18 ani sau peste 60 de ani ori handicapate.

Art. 49. — Contravențiile prevăzute în prezenta ordonanță se constată de către reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, precum și de către specialiștii autorizați ai altor organe ale administrației publice, potrivit competențelor.

Până la remedierea deficiențelor constatate, agentul constator poate lua măsuri mergând până la suspendarea autorizației de funcționare.

Organele de poliție sunt obligate să acorde, la cerere, sprijinul necesar persoanelor împuternicite sau autorizate prevăzute la alin. 1, aflate în exerciciul funcțiunii, sau să le însoțească, după caz.

Art. 50. — Amenzile pot fi aplicate și persoanelor juridice, caz în care limitele minime și maxime se dublează.

Art. 51. — În cazul contravențiilor prevăzute la art. 46 lit. a) — g) din prezenta ordonanță, dacă agentul constatatator apreciază că sancțiunea amenzii este îndestulătoare, aplică amenda, procedând potrivit dispozițiilor Legii nr. 32/1968. În caz contrar, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția.

Dacă identitatea sau domiciliul făptuitorului nu pot fi stabilite și există temere de dispariție a acestuia, organul de poliție, în baza procesului-verbal ce se trimite judecătoriei, va conduce de îndată pe făptuitor înaintea instanței de judecată.

În situația în care trimiterea nu se va putea face de îndată, organul de poliție, pe baza unui proces-verbal motivat, va putea reține contravenientul, pe care îl va înainta instanței de judecată în cel mult 24 de ore de la constatarea contravenției.

Judecarea cauzei va avea loc și în zilele nelucrătoare.

Președintele judecătoriei fixează un termen de urgență, cu citarea contravenientului.

Completul de judecată este format dintr-un singur judecător. Judecătorul se pronunță asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal și, după caz, aplică sancțiunea și ia măsura confiscării ori anulează procesul-verbal.

Contravenientul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare, dacă a fost prezent la dezbateri, sau de la comunicare, dacă a fost lipsă. Procurorul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare.

Cererea de reexaminare se soluționează, de urgență, în complet format din 2 judecători.

Hotărârea dată în cererea de reexaminare este definitivă.

Participarea procurorului la judecată este obligatorie.

Art. 52. — În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda, cu rea-credință, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii, organul din care face parte agentul constatatator va sesiza instanța de judecată pe raza căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea transformării amenzii în închisoare contravențională, ținând seama de partea din amendă care a fost achitată.

La primul termen de judecată, instanța poate acorda contravenientului, la cererea acestuia, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. 2, instanța procedează la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de 1 an de la data rămânerei definitive a hotărârii.

Art. 53. — Hotărârile de condamnare privind agenții economici se comunică la Registrul comerțului.

Art. 54. — Produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreunui dintre fap-

tele sancționate de prezenta ordonanță și dacă sunt ale făptuitorului sau ale agentului economic, ca și sumele de bani și produsele dobândite, în mod vădit, prin săvârșirea infracțiunilor sau contravențiilor se confiscă și se valorifică, în condițiile legii.

Profiturile obținute ilicit de agenții economici ca urmare a faptelor menționate la art. 46 din prezenta ordonanță se preiau ca venit la bugetul administrației publice centrale, sub forma unui impozit de 100%, în măsura în care nu au fost confiscate.

Art. 55. — Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția celor din art. 25—27 din acea lege, ale Codului penal și ale Codului de procedură penală.

Art. 56. — Aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță nu înlătură răspunderea disciplinară a făptuitorilor.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 57. — Persoanele fizice pot sesiza asociațiile pentru protecția consumatorilor și organele administrației publice asupra încălcării drepturilor și intereselor lor legitime, în calitate de consumatori, și pot face propuneri referitoare la îmbunătățirea calității produselor și serviciilor.

Art. 58. — Guvernul va lua măsurile necesare pentru organizarea executării prevederilor prezentei ordonanțe, precum și pentru elaborarea de norme metodologice privind :

a) condițiile de realizare a expertizelor tehnice, în cazul unor vicii ascunse, pe categorii de produse și servicii ;

b) modul de înlocuire, remediere sau restituire a contravalorii, pentru produsele sau serviciile care prezintă deficiențe ;

c) măsuri de prevenire și limitare a prejudicierii consumatorilor, precum și condițiile în care acestea pot fi luate de către organele administrației publice prevăzute la art. 49 din prezenta ordonanță ;

d) conținutul și competența de aprobare a documentelor care atestă nivelul calitativ al produselor și serviciilor ;

e) informarea și educarea în domeniul protecției consumatorilor ;

f) condițiile în care asociațiile pentru protecția consumatorilor constituite, potrivit art. 34 din prezenta ordonanță, pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare ;

g) desfășurarea activității consiliilor consultative pentru protecția consumatorilor.

Art. 59. — În scopul încurajării constituirii asociațiilor pentru protecția consumatorilor, Guvernul poate stabili, pentru o perioadă de timp ce nu poate fi mai mare de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, un număr de membri cu maximum 2/3 mai mic decât minimumul prevăzut la art. 33 și art. 34 din prezenta ordonanță, cu condiția respectării celorlalte criterii.

Art. 60. — Produsele importate sau contractate înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe pot fi comercializate, cu elementele de identificare și caracterizare inițiale, până la lichidarea stocurilor existente.

Produsele contractate și importate după această dată trebuie să satisfacă prevederile art. 20 din prezenta ordonanță.

Art. 61. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Legea nr. 4/1989 privind asigurarea și con-

trolul calității produselor și serviciilor, Hotărârea Guvernului nr. 335/1990 privind unele măsuri din domeniul asigurării și controlului calității produselor, lucrărilor de construcții și serviciilor, precum și din cel al metrologiei, Hotărârea Guvernului nr. 545/1991 privind supravegherea calității produselor și serviciilor în scopul prevenirii și combaterii faptelor care pot afecta viața și sănătatea oamenilor, animalelor ori calitatea mediului înconjurător, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Casa de Cultură, sector 5,
cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.
